

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. június 1. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt **az. I. r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 17. napján kihirdetett 4.B.572/2009/16. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az I.r. és a II. r. vádlottak hivatali bűncselekményét társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének (Btk. 226. §) **minősíti.**

A vádlottakat előzetesen mentesíti a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

Egyebekben az első fokú ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában **helybenhagyja.**

A vádlottakat külön-külön kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 54.875,- - 54.875,- (ötvennégyezer-nyolcszázhetvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2010. szeptember 17. napján kihirdetett 4.B.572/2009/16. számú ítéletében az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.226.§-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében, és a Btk.170.§ (1), (2) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetében. Ezért az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 évi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - a II.r. vádlottat halmazati büntetésül 10 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő ügyész az ítéletet mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette.

A vádlottak, valamint védőjük elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, előzetes bírósági mentesítés alkalmazása érdekében fellebbezést jelentettek be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.783/2010/1. számú átiratában a felmentés és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések elutasítását indítványozta. Indokoltnak tartotta az ítélet tényállásának kiegészítését, a sértett és vádlottak testmagasságának és testsúlyának rögzítésével, továbbá azzal, hogy a gumibotütéseket az I.r. vádlott végezte és annak száma 5 volt. E kiegészítéssel és pontosítással már alkalmasnak találta az ítéletet másodfokú felülvizsgálatra. A vádlottak cselekményének jogi minősítését a terhükre rótt hivatali bűncselekmény tekintetében, a társtettesi minőségre való utalással indítványozta kiegészíteni. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt mindkét vádlott tekintetében.

A másodfokú eljárás keretében a Fővárosi Ítéltábla további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta szükségesnek. Ennek során ü. informatikai szakértőként Karácsony Józsefet rendelte ki, aki szakvéleményében arra vonatkozóan nyilatkozott, hogy a sértett által becsatolt fényképfelvételek manipuláltak-e, illetve azok mikor készültek. A másodfokú tárgyaláson szakvéleményét fenntartva előadta, hogy a sértett által becsatolt fényképfelvételek nem manipuláltak, azokat összehasonlította azzal a DVD adathordozóval, amelyre a fényképezőgépről a felvételek mentésre kerültek. Megjelölte a fényképfelvételek készítésének időpontját, illetve azt, hogy azok az adathordozóra mikor kerültek mentésre.

A másodfokú bíróság szakértőként vonta be dr. Fülöp Zoltán ü. orvosszakértőt, aki az I.r. vádlott védőjének megbízásából terjesztett elő szakvéleményt. A másodfokú tárgyaláson szakvéleményét fenntartva kifejtette, hogy álláspontja szerint a sértetten lévő sérülések közül csak kettő keletkezhetett egyértelműen gumibottal történő megütés következtében, a többi sérülések a testi kényszer, illetve az intézkedést megelőző „pókemberkedés” következtében is létrejöhetnek. Álláspontja szerint olyan sérülés, ami egyértelműen megüttetéstől meg megrúgásától származtatható, a sértett által becsatolt fényképfelvételeken nem került rögzítésre.

A másodfokú tárgyaláson az ügyben korábban eljáró dr. Molnár Miklós ü. orvosszakértő a szakvéleményét fenntartotta, álláspontja szerint a sértetten lévő sérülések gumibotütéstől, ütéstől, illetve rúgástól származtak, azok jellegüknél fogva valószínűsíthetően nem a sértett elesésétől származtak. Fenntartotta azon álláspontját is, hogy legkevesebb 5 olyan sérülés van a sértetten, amely gumibotütéstől származik. A fényképfelvételeken látható jobb lapocka alatti sérülés, amellyel összefüggésben a bordatörés bekövetkezett, direkt erőbehatástól keletkezett, létrejöhetett tompa tárgygal leadott ütés nyomán, rúgástól vagy könyökléstől. Álláspontja szerint valószínűsíthetően több személytől ért támadás következtében jöttek létre a sértett sérülései.

A másodfokú tárgyaláson az I.r. vádlott védője fellebbezését fenntartotta. Véleménye szerint nem sikerült kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a vádlottak elkövették a terhükre rótt bűncselekményt. Kifogásolta, hogy azon fényképfelvételek alapján, amelyek a sérüléseket mutatják, nem lehet egyértelműen a sértettet beazonosítani. Valóságtartalmuk kétséget kizáróan nem bizonyítható, hiszen azok

csak 1-1 testrészt ábrázolnak. Véleménye szerint a fényképek készítésének dátumának meghatározása sem meggyőző. Felhívta a figyelmet arra, hogy a sértett a cselekmény elkövetésekor ittas állapotban volt, szándékosan provokálta a rendőröket és szavahihetősége is kétséges. A vádlottak parancsnoka jogszerűnek ítélte a vele szemben alkalmazott kényszerintézkedést. A fogdából történt elbocsátásakor pedig a fogda parancsnoka nem észlelt rajta sérülést. Álláspontja szerint nincs olyan logikai lánc, amely kétséget kizáróan alátámasztaná a vádlottak bűnösségét, ezért az nem állapítható meg és felmentésüknek van helye. Amennyiben a másodfokú bíróság erre mégsem látna lehetőséget, úgy utalt arra, hogy védence időközben diplomát szerzett a Nemzetvédelmi Egyetemen, elvégezte a Rendőrtiszti Főiskola átképző tanfolyamát. Ezért bűnösségének megállapítása esetén is indokolt előzetes mentesítése, hogy rendőri munkáját folytatni tudja.

A II.r. vádlott védője csatlakozott védőtársa által elmondottakhoz. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, mivel az ellentétes az iratok tartalmával. A rendelkezésre álló iratok szerint csak két gumibotütés bizonyítható, a többi sérülés tekintetében csak valószínűségi szakvélemény áll rendelkezésre dr. Fülöp szakértő szerint. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a vádlottak vallomását alátámasztó tanúk vallomását. Mindezek alapján védence bizonyítékok hiányában történő felmentésére, másodlagosan bűnössége megállapítása esetén az időmúlásra is figyelemmel előzetes mentesítésére tett indítványt.

A másodfokú tárgyaláson a Fellebbviteli Főügyészség képviselője írásban előterjesztett indítványát fenntartotta. Megismételte a tényállás kiegészítésére vonatkozó észrevételét, egyebekben az ítéletet felülbírálatra alkalmasnak tartotta. Álláspontja szerint a bántalmazás tényét a szakértői bizonyítás alátámasztotta, dr. Fülöp szakértő véleménye csak annyiban tért el dr. Molnárétól, hogy szerinte csak valószínűségi szakvélemény adható. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság logikai úton következtetett arra, hogy a sértett a sérüléseit a rendőrségen szenvedte el, amely következtetés a logika szabályainak megfelel. Fenntartotta indítványát, hogy a másodfokú bíróság minősítse a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazást is társtettesként elkövetettnek. Álláspontja szerint az előzetes mentesítésre vonatkozó indítvány a vádlottak terhére rótt cselekmények jellege miatt nem foghat helyt, ezért egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a releváns bizonyítékokat számba vette és azokat értékelési jogkörébe vonta. Megállapítható, hogy a vádlottak nem ismerték el a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, állításuk szerint nem lépték túl a sértettel szemben a jogszerű intézkedés kereteit. A vádlottak nyomozás során tett vallomásaival szemben az elsőfokú bíróság a sértett tanú vallomása és az azt alátámasztó iü. orvosszakértő véleménye alapján állapította meg a tényállást.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredménye szintén alátámasztotta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást. Nem lehetett arra következtetni, hogy a sértett manipulálta volna azokat a fényképfelvételeket, amelyeket sérüléseiről készített. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a képeket megtekintve abban sem merült fel kétség, hogy azok a sértettől, illetve az ő sérüléseiről készültek. A felvételek egymáshoz való viszonya, elkészítésük, illetve az iratokhoz való csatolásuk dátuma alapján nem vonható le más következtetés, mint hogy azok a sértett által elszenvedett sérüléseket dokumentálják.

A másodfokú eljárásban meghallgatott iü. orvosszakértők véleménye alapján az is megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottak túllépték a jogos intézkedés határait, amikor bántalmazták a sértettet. A bíróság ennek során az iü. orvosszakértő-1 véleményét fogadta el, aki meggyőző érvekkel támasztotta alá, hogy a fényképeken látható sérülés miatt származhatott valószínűleg hengerpalást alakú tárgytól, tompa erőbehatástól, ami lehetett ütés, illetve rúgás. Nem tartotta alaposnak szakértő-2 azon megállapításait, hogy a sérülések keletkezhetnek eleséstől is és a gumibot ütések száma a sérülések alapján legfeljebb kettőre tehető, mivel az eljárás egyéb adatai - fényképfelvételek, sértetti vallomás, a tanú vallomása, a fényképfelvételek tartalma - ennek ellentmondtak.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat értékelő tevékenysége a logika szabályainak megfelelt, a másodfokú eljárás adatai pedig nem cáfolták, hanem alátámasztották a megállapításait.

A másodfokú eljárás során előterjesztett további bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság elutasította, amely a röntgenfelvétel beszerzésére irányult. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a szakértők együttes meghallgatásával tisztázni lehetett a tényállás azon részét, amely a sértett sérüléseinek gyógytartamára, keletkezési mechanizmusára vonatkoztak és a további bizonyítás az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezte volna.

A tényállás a mérlegelési jogkörében került megállapításra, azt a sértett tanú vallomása, iü. orvosszakértő-1 véleménye, az informatikai szakértő véleménye, illetve az ismertetett orvosi dokumentáció mindenben alátámasztotta. Az a körülmény, hogy a sértett fogdából történő elbocsátásakor a fogda parancsnoka nem észlelt rajta bántalmazásra utaló sérüléseket nem cáfolja a sértett előadását, mivel a zúzódásos sérülések látható nyomai- miként erre a meghallgatott orvosszakértők is utaltak - csak később teljesednek ki. A rendelkezésre álló bizonyítékok zárt logikai láncolata a tényállást mindenben alátámasztja.

Az ítélet tényállása a Be.352.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján, a 3. oldal 2. bekezdés utolsó előtti mondatában a bűnügyi iratok, illetve az orvosszakértő véleménye alapján a másodfokú ügyészi indítvánnyal részben egyezően csak a következőkkel szorul kiegészítésre: „Az I.r. vádlott testszerte öt gumibotütést mért a sértetre és őt mindkét vádlott bántalmazta, megrugdosta, illetve megütötte.”

E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlottak felmentése érdekében előterjesztett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tényállása a másodfokú bíróság álláspontja szerint az előbb írt kiegészítéssel megalapozott, a felmentés érdekében bejelentett fellebbezések lényegében a bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadja. Mindez azonban a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel a Be.352.§ (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és részben helyesen minősítette a terhükre rótt bűncselekményeket is.

A vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy szándékegységben a sértettet bántalmazták és neki 8 napon túl gyógyuló sérülést okoztak, társtettesként megvalósították a Btk.170.§ (1), (2) bekezdésébe ütköző súlyos testi sértés bűntettét.

Alapos azonban a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványa, mely szerint a vádlottak társtettesként valósították meg a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségét is.

A vádlottak cselekményük elkövetésekor, mint rendőrök a Btk.137.§ I/l. pontja alapján hivatalos személynek minősültek. Jogszzerű intézkedésük kereteit túllépték, amikor a sértettet megfélemezését követően tovább bántalmazták, ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy megvalósították a Btk.226.§-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségét. Azonban e cselekményüket is egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben követték el, ezért a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet megváltoztatta és az I.r., II.r. vádlottak hivatali bűncselekményét a Btk. 226.§-ába ütköző társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének minősítette.

A vádlottak büntetésének enyhítésére irányuló fellebbezéseket a másodfokú bíróság az alábbiak szerint találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a hivatali, illetve testi épség elleni bűncselekményeket megvalósító vádlottakat szabadságvesztés büntetésre ítélte. Helyesen differenciált e büntetés kiszabásakor, figyelembe véve a vádlottak cselekvőségét, és azt, hogy az I.r. vádlott járőrvezetőként látta el feladatait. Helyesen határozta meg a büntettet is megvalósító vádlottakkal szemben a szabadságvesztés végrehajtási fokozataként a börtönt. Nem tévedett akkor sem,

amikor lehetőséget látott a büntetési célok elérésére a szabadságvesztés büntetések végrehajtásának felfüggesztésére is.

A másodfokú bíróság azonban alaposnak találta azokat az érveket, mely szerint kivételesen a vádlottak rendőri szolgálatban megtarthatók és érdemesek az előzetes bírósági mentesítésre.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a sértett kirívó provokatív magatartása vezetett a vádlottak cselekményei elkövetéséhez. Figyelemmel kell lenni továbbá arra is, hogy a terheltek az elbírált cselekményt több mint 4 éve valósították meg, azóta is kifogástalanul látják el rendőri szolgálatukat, az I.r. vádlott időközben diplomát szerzett.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mindkét vádlottat a Btk.104.§ (1) bekezdése alapján előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, mivel arra érdemesnek találta őket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat mindkét vádlott tekintetében - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a szakértők közreműködésével kapcsolatban további bűnügyi költség merült fel, ezért a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottakat annak megfizetésére, a rendelkező részben írtaknak megfelelően.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. június 1.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság ítélete az I. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és - a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2011. június 1.

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:
Horváth Judit
tisztviselő